

‘Piangero La Sorte Mia’ Adlı Eserin Caz Balat Standartına Uyarlanması

Sirel TUNAY

Yüksek Lisans Öğrencisi, Bahçeşehir Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Ses Teknolojileri (Caz) Bölümü, İstanbul, Türkiye, tunaysirel@gmail.com

Dilara ÖZMEN

Doktora Öğrencisi, Bursa Uludağ Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müzik Eğitimi Bölümü, Bursa, Türkiye, dilaraozmen16@gmail.com

Makale Bilgileri

ÖZ

Makale Geçmişi

Geliş: 12.10.2023

Kabul: 21.12.2023

Yayın: 29.12.2023

Anahtar Kelimeler:

Piangero la Sorte Mia,
Caz Balat,
Eser Analizi.

Geç dönem barok bestecilerinden olan George Frideric Handel, Batı Sanat müziğinin gelişiminde önemli rol oynayan ve bestelediği birçok eseriyle tanınmış bir bestecedir. Bu araştırma, William Shakespeare’in Roma imparatoru Cesare hakkında yazdığı trajedinin Giulio Cesare isimli operasını besteleyen Handel’in içerisinde yer alan bir aria olan ve soprano için yazılmış “Piangero la sorte mia” adlı eseri caz standartlarına uyarlamayı amaçlamıştır. Diğer eser analizine yönelik çalışmalarından farklı olarak bu çalışma, Batı Sanat müziği armoni kurallarına uygun olarak bestelenmiş bir eseri günümüz çağdaş müzik türlerinden birisi olan caz müzik harmonisine yönelik düzenlenmiştir. Bu amaç doğrultusunda araştırma iki aşamada gerçekleştirilmiştir. İlk aşamada eserin özgün halinin form ve armonik analizi yapılmıştır. Bu analiz doğrultusunda kadanslar ve cümle kalıpları belirlenmiştir. İkinci aşamada ise seçilecek caz türü belirlenmiştir. Burada doğaçlama ve yorumlamaya açık olan ve eseri duyum anlamında da en iyi şekilde yansıtacağı düşünülen caz balat türü seçilmiştir. Yapılan uyarlamada ilk aşamadaki analizden yola çıkılarak kadanslar ve cümle kalıplarına dikkat edilmiştir. Geriye kalan kısımlar ise caz balat türüne uygun olacak şekilde yorumlanmıştır.

Adaptation Of 'Piangero La Sorte Mia' to Jazz Ballad Standards

Article Info

ABSTRACT

Article History

Received: 12.10.2023

Accepted: 21.12.2023

Published: 29.12.2023

Keywords:

Piangero la Sorte Mia,
Jazz Ballad,
Piece Analysis.

George Frideric Handel, one of the late baroque composers, is a composer who played an important role in the development of Western Art music and is known for many of his works. This research aimed to adapt the work “Piangero la sorte mia”, an aria written for soprano by Handel, who composed the opera Giulio Cesare, based on William Shakespeare's tragedy about the Roman emperor Cesare, to jazz standards. Unlike other works on work analysis, this study is designed to focus on the harmony of jazz music, one of today's contemporary music genres, with a piece composed in accordance with the harmony rules of Western Art music. For this purpose, the research was carried out in two stages. In the first stage, form and harmonic analysis of the original version of the work was made. In line with this analysis, cadences and sentence stays were determined. In the second stage, the jazz genre to be chosen was determined. Here, the jazz ballad genre, which is open to improvisation and interpretation and is thought to best reflect the work in terms of sensation, was chosen. In the adaptation, attention was paid to cadences and sentence stays, based on the analysis in the first stage. The remaining parts have been interpreted to suit the jazz ballad genre.

Atıf/Citation: Tunay, S., Özmen, D., (2023). ‘Piangero La Sorte Mia’ Adlı Eserin Caz Balat Standartına Uyarlanması, *Konya Sanat Dergisi*, 6, 300-315.

“This article is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) (CC BY-NC 4.0)”

GİRİŞ

Opera ve Haendel

Opera 16. yüzyılın başlarında İtalya'da doğan sözlü bir eser türü olarak tanımlanabilir. İtalyancaya aktarılan Plautus komedyaındaki ağırlığı dağıtmak amacı ile, perdeler arasına intermezzo olarak tanımlanan ara oyunlar eklenmiştir. Dönemin intermezzo anlayışı dahilinde şiir okumak, şarkı söylemek ve dans etmek gibi eylemler yer almaktadır. İzleyicilerin Plautus komedyalarından çok intermezzoyu bekliyor olması ise opera isimli bu sanat için bir doğuş olmuştur. İntermezzolarda dikkat çeken en önemli olay ise meselenin din harici ve hakiki olaylardan oluşmasıdır (Taruskin, 2005). 1595 yılında Camerata isimli bir topluluk, Floransa'da Yunan mitolojisinden ilham alınan hikâye, şiir, konuşma, müzik ve şarkılarla performans sergilemiştir. Daphne adlı bu oyun yepyeni bir sanat türünün, yani opera sanatının başlangıç noktası olmuştur. Bu şekilde opera sanatı, tiyatro, müzik, şiir, şarkı, dans, resim, heykel gibi sanat türlerini de içerisinde toplayarak güzel sanatların türlerinin en donanımlısı olmuştur (Altar, 1993). Opera, enstrüman ve vokal eşliğinden oluşan müzikal bir drama olarak tanımlanabilir. Hayatta kalan en eski opera eseri Peri'nin tarafından hazırlanmış ve Giulio Caccini tarafından müzik parçaları eklenmiş "Euridice" operasıdır. 1600'lü yıllardan itibaren hızla İtalyan şehirlerine yayılan opera, Monteverdi, Lully, Rameau, Gluck ve Handel gibi bestecilerin eserleriyle birlikte desteklenmiştir (Opera Summary, 2011, 21 Şubat). Operanın gelişim evresi olan 16.-19.yy aralığında alt türleri olan; De capo ariya, colaratur ariya, ariya ve uvertür gibi formlar ortaya çıkmıştır (Duru, 2006).

En önemli opera bestecilerinden birisi olan George Frideric Handel (1685-1759), 1703'te Hamburg Alman Operası'na besteci ve keman sanatçısı olarak kabul edilmiştir (Uysal Parlak, 2014). Henüz 19 yaşında iken ilk operası olan Almira'yı yazmış ve sahnelemiştir. 1706-10 yılları arasında İtalya'da yaşamını sürdüren Handel, 1710 yılında Hannover orkestra şefliği görevini üstlenmiştir. 1712'de ise Londra'ya giderek Kraliçe Anne ve vefatından sonra Kral I. George için besteler yapmıştır. 1717-20 yıllarında Chandos Dükü'nin malikanesinde bestecilik görevini üstlenmiştir. 1720-28 yılları arasında ise Kraliyet Müzik Akademisinin yöneticisi olmuştur ve bu süreçte Julius Cesar ve benzeri operalarını bestelemiştir (Güleç, 2013). Halkın operadan sıkılmasıyla birlikte 1729 yılında akademi de kapanmıştır ve Handel operayı bırakarak 1740'tan itibaren oratoryo bestelemeye başlamıştır. Yaşamının sonuna doğru belirli sağlık sorunları da yaşayan Handel 1759 yılında Londra'da vefat etmiştir (Delikara, 2010).

Batı Sanat Müziğinden Caz Müziğe

1700'lerden itibaren Batı Sanat müziği geleneğinde bestecilerin himayeden ayrılarak bağımsızlaşmaya başlamalarıyla Adorno'nun ciddi ve popüler müzik olarak tanımladığı kavramlar da birbirine yakınlaşmaya başlamıştır. Bu sürecin sonunda besteciler daha özgür bir şekilde eserlerini yazmaya başlamışlardır. Yaşanan bu kültürel değişim sosyolojik olarak incelendiğinde daha sonraki yüzyıllarda gelişen diğer türlerin ve Amerikan kültüründen doğan caz müziğinin de ortaya çıkışını etkilemiştir denilebilir (Aydın ve Sam, 2018). Caz müzik 1800'lerde Amerika'nın güneyindeki Afrika kökenli kölelerin yaşam alanlarında hayat bulmuştur. Bu insanlar kutlamalarda, cenazelerde ve çalışırken kendi müziklerini Avrupa-Amerika geleneksel müziği ile harmanlayarak icra etmiş ve bu durumla birlikte blues, ragtime ve diğer birçok müzik formunun var olmasına vesile olmuştur (Mimaroglu, 2013). Cangal (2011) cazı 20.yy'ın başında Amerika'da yayılmaya başlayan bir dans müziği olarak tanımlamaktadır. Genel formu Giriş (A) (II: B: II) coda şeklindedir. "Ezgilerin tartımsal olarak çeşitlendirilmesi, 4'lü, 7'li, 9'lu akorlara armonisinde yer verilmesi, senkoplu tartım oyunları ve çalgıların renkli kullanışları ile çoğu kez hazırlıksız doğuştan çalınması başlıca özelliklerindedir" (Cangal, 2011:84). Afrika geleneksel müziği Avrupalıların müziği gibi, bir armoniyi içinde barındırmaz. Tek sesli bir müziktir. Bu tek sesli müziğin oluşumuna 19. Yüzyıl boyunca etki etmiş olan diğer popüler türlere de sırasıyla değinmek gerekir.

Caz Müziğinin Türleri

Caz müziğinin ilk stili olan Ragtime bir önceki yüzyılın piyano müziği tarzını barındırmaktadır. Marş ve Polka gibi ritim unsurları dinamik Afrika çalma stiliyle birleşmiştir. 1868 doğumlu Amerikalı piyanist, besteci ve caz müzisyeni Scott Joplin türün öncüsüdür (Yıldız, 2018) Ragtime türünde yayımlanan ilk şarkı olarak Hogan'ın All Coons Look Alike to Me iddiaları vardır. Burada senkoplu ritimleri popüler hale getiren ve çağdaşlarının kültürel politikalarını ilerleten Afro-Amerikan sanatçı Amerikan şov dünyasında siyahi sesin yankısı olmuştur (Wayne, 2020). Tam olarak bilinmesi 1900'lü yılların başında Afro-Amerikan müzisyenler tarafından geliştirilmesi ile olmuştur. Melodilerinin içinde bolca senkop bulunmaktadır (Ragtime, 2020). Yüzyılı aşkın bir süredir müzik besteleme, eğlence ve bilim alanlarında güçlü bir varlık olmuştur (History of Ragtime, 2023).

Bir diğer tür olan blues, aslen ABD'nin güneyinden gelmektedir. Şarkıcının zor hayatı ya da aşktaki kötü şans hakkında söylediği hüznü bir tür olarak tanımlanabilir (Blues, 2023). En yaygın blues ritimleri olarak 2/2, 2/4, 4/4 ve 6/8'lik gösterilebilir. Her şeyden önce bir metin olan blues türü müzikten çok hikâye anlatıcılığıyla da bilinmektedir. Bu duruma The house of the rising sun parçasının Woody Guthrie tarafından 1941'deki kaydı örnek olarak gösterilebilir (Larroque, 2021).

Aynı zamanda geleneksel cazı da ifade eden Dixieland terimiyle birlikte New Orleans'ın kentsel kültüründe kendine özgü bir tür doğmuştur. Siyah ve beyaz müzisyenlerin birlikte yaptığı bu tür tam olarak 1916'da Nick la rocca kurduğu aynı isimdeki grubun repertuvarında yer alan parçaların bando geleneğinden alınan enstrümanlarla harmanlanmasıyla da oluşturulduğu söylenebilir. Bu anlamda cazın diğer türlerine göre daha az deneysel bir türdür (Dixieland, 2020, 27 Ağustos).

Big Band müziği büyük durgunluk ve yaklaşmakta olan ikinci dünya harbine karşın 30'lar ve 40'larda popüleritesini arttıran bu tür 12-25 kişilik orkestralar şeklinde icra edilmektedir. Radyonun yaygınlaşması Big Band müziğe insanların kolayca ulaşabilmesine olanak sağlamıştır ancak 2. Dünya Savaşı'nın ardından grupların masraflarının karşılanmasındaki güçlükler nedeniyle gerilemeye başlamıştır. Özellikle 1950'lerde rock and roll'un çıkmasıyla Amerika'nın en popüler müziği olmayı ardında bırakmıştır. Yine aynı yıllarda mambo müziği ve dansçıların teşvikiyle Latin Amerikalılar arasında belli bir dinleyici kitlesine ulaşmıştır. 21.yy'da ise bu türü icra eden gruplar armonilerin sınırlarını keşfetmeye devam etmektedir (Big Band Music, t.y.).

Latin caz, Küba müziği ve Amerikan müzik tarzları arasındaki yıllar alan bir etkileşim sürecinin doğurduğu bir müzik türüdür. 20. yüzyılın başlarında New Orleans'ta, Latin Amerika müziği şehrin erken dönem caz stiline ciddi etkilerde bulunmuştur. Ayrıca oldukça belirgin, yoğun senkoplar içeren bir ritmik karakter kazandırmıştır. Amerikan müziğine Latin ezgilerinin etkisi 30'larda başlamıştır. 50'ler ve 60'larda bu etki tam manasıyla mambo, cha-cha, samba ve bossa nova gibi Latin dans ezgilerinin katkılarıyla gelişmiştir. Samba ve Merenque tarzları günümüzde halen daha Amerikan müziğinde varlığını devam ettirmektedir (Fernandez, 2014, 4 Ekim). George Russel, Stan Kenton, Dizzy Gillespie gibi müzisyenlerin caz müzikte yaptığı yenilikçi çalışmalar sonucunda Latin ve caz müziği birbirinden ayırmak adına ayrı bir etiket gerekli görülmüştür. Bu türün Latin esintileri yerine Latin Caz olarak adlandırılması caz gruplarının çaldığı stilistik çeşitlemelerin ayır edilebilmesini kolaylaştırmıştır. Bu çeşitlemeler genellikle şarkının ritmik yapısını etkileyen kadril, rumba, tango gibi dansların ritimlerini içermektedir (Washburne, 2001).

Bebop tarzı Big Band'e büyük bir tezat olarak 1940'larda doğu kıyısında ortaya ÇIKIP yaygınlaşmıştır. Swing türüne göre farklı bir yaklaşım sergilemiştir ve gitar kullanılmamıştır. Bunun yanı sıra kromatik armoni kullanılarak hızlı tempoda doğaçlamalara yer verilmiştir. Modern caz anlayışının başlangıcı olarak caza itibar ve saygınlık kazandırdığı söylenebilir (Koçkar, 2017). Bebop müzisyenleri müziğe yapısal değişiklik getirmekle kalmamış aynı zamanda müziğin algılanma şekli konusunda da değişiklikler başlatmıştır. Bu başlangıç caz müziğinin popüler müzik kategorisinden sıyrılıp daha yüksek sanat statüsüne yaklaşmak için de büyük bir adım olmuştur. Bebop etiketi bu ayrımı vurgulayarak sonraki caz tarihi ve pazarlamasındaki etiket furcasını tetiklemiştir. Buna nazaran birkaç yılda yeni isimler

türetilmiştir. Bu isimler arasında Cool Jazz ve Free Jazz de yer almaktadır (Washburne, 2001).

Öncelikle Cool Jazz terimindeki onaylamak anlamında kullanılan cool kelimesi Afro-Amerikanlar tarafından renk ayrımı yüzünden yaşadıkları kimlik bunalımını ifade etmek ve üstesinden gelmek için kullanılmıştır. Bu müzik türü stil bakımından orkestrasyon ve besteleme anlamında birçok yenilikçi deney içermektedir. Lester Young ve Count Basie cool caz teriminin estetik anlamda birçok kaynak tarafından fikir babası olarak kabul edilmektedir (Koçkar, 2017).

Free Jazz ise 1950'lerin sonlarında ortaya çıkmıştır ve 1960'larda zirveye ulaşmıştır. O zamandan bu yana caz için önemli bir gelişme olarak kalmıştır. Free Jazz'da (Özgür Caz) hiçbir kural yoktur. Müzisyenler doğaçlama yaptıklarında sabit bir yapıya bağlı kalma mecburiyetinde değildirler. Müzisyenlerin rolleri, tıpkı beste ve doğaçlama arasındaki denge gibi, akıcı olmaya meyillidir. Sonuç olarak, serbest cazın sabit enstrümental rolleri, armonik, ritmik ve melodik yapıları kullanmayı tercih etmeyen bir doğaçlama türü olarak da nitelendirebiliriz (Anderson, 2007). Başlangıçta basitçe New Thing (Yeni Şey) olarak bilinen bu tür daha sonrasında Free Jazz ismini almıştır. Serbest müzikal doğaçlamanın ilk adımını caz kemancısı Stuff Smith ve konser piyanisti Robert Cum atmıştır. 1949 yılında Lennie Tristano Caz grubunun kaydettiği Intuition ve Digression özgür bir caz hareketinde önemli yere sahiptir. 1960 yılında Ornette Coleman'ın 'BT' isimli albümünün uluslararası yansımaları olmuştur. Bireysel yaratıcılığın bir sonucu olarak Caz malzemelerinin radikalleşmesi siyasi, kültürel ve manevi şekillendirmeler, farklı bakış açıları içererek günümüzde de varlığını sürdürüyor denilebilir (Pressing, 2002).

Son olarak Fusion türünün ortaya çıkması Free Jazz'ın yardımıyla olmuştur. Free Jazz Ted Gioia tarafından Fusion'ın aynası olarak tanımlanmaktadır. Erken dönem Fusion müzisyenleri Funk ritimleri kullanmışlardır. Miles Davis'in grubunda piyanist ve klavyeci olan Chick Corea kendi Fusion grubunu kurmuştur. 28 Ekim 1971'de Return to Forever başlığıyla yazdığı köşe yazısındaki sanatçının iyi niyetiyle ilgili söylemleri diğer Fusion sanatçıları arasında da etik bir kod olarak kabul görmüştür (Fellezs, 2011). 1970'lerde plak şirketlerinin füzyonu benimsemesinin caz müziği öldürdüğü söylemleri de mevcuttur. Yine Fusion'ın, cazın gelişiminde 'çıkılmaz sokak' veya 'yanlış dönüş' şeklindeki suçlamaları özün korunmasının başarılı olmadığı bu tür için caz sayılmasını hakketmediği ve yozlaştığı düşünceleri de buna başka bir örnek olarak gösterilebilir. Fakat bazılarına göre ticari başarı arayışında olan ve modern kitlesel piyasa kapitalizmi çerçevesinde gelişen, diğerleri için ise katı sanatsal diyalektik karşıt şekilde yorumlanan füzyon yine de tarihte cazın alt başlıklarında birisi arasında yer almaktadır (Deveaux, 1991).

Çalışmaya konu olan balat türü, 12. yüzyılda güney italya halkının söylediği kısa süreli dans şarkıları olarak ortaya çıkmıştır. İlerleyen zamanlarda ise balat, dans ile olan bağını kaybetmiştir. Romantik dönemde ise Chopin, Liszt, Brahms gibi besteciler piyanoya uygun balatlar yazmışlardır. Günümüzde bu terim halk müziği ve aşk şarkılarında sıklıkla kullanılmaktadır. Ayrıca balat efsaneler veya önemli olaylar hakkında olabileceği gibi aşk veya sevgiyi konu alan bir şiir de olabilir (Öner, 2020). Balat 18.yy sonlarında ortaya çıkmıştır. Carl Löwe Balat türünün öncülerinden birisidir. Temaları karşıtlıklar barındıran katlı şarkı veya rondo formunu andıran serbest bir biçimdedir (Cangal, 2011). Balat türünün geleneksel balat, edebi balat ve benzeri birçok alt türü olmakla birlikte 20.yy ve sonrası duygusallıkla ilişkilendirilerek daha fazla tanınır hale gelmiştir. Bu şekilde pop, rock ve caz türlerinde bile yavaş tempolu aşk şarkıları balat olarak isimlendirilmiştir (Şenergin, 2019).

Ritmik kalıpların ifadesel değişimi caz müzisyenlerin stratejilerinin tipik bir örneğidir (Ashley, 2002). Çankaya (2009) caz balat türü ile ilgili olarak armonik ve ritmik yapılar caz geleneğinde yoruma açıktır şeklinde bahsetmiştir. Bunun yanı sıra şiirsel sözlere yönelik dramatik ve duygusal yapıda bestelenen yavaş tempolu şarkılar caz balat olarak tanımlamıştır. Ana caz akımında yorumlayıcının şarkıya kendi yorumunu katması bir gelenektir. Genel olarak daha yüksek seviyeli olarak düşünülen caz balatlar yorumlama ve tonlar arasında tutarlılık gibi daha derinlemesine bilgi ve uygulamaya sahip olunmasını gerektirir.

Bu çalışma "Paingero la sorte mia" ariasının caz balat standartlarına uyarlanabilmesini ele

alacağından problem cümlesi “Eserde kullanılan form yapısı ve armonik yürüyüşler nelerdir ve caz balat standartlarına nasıl uyarlanabilir?” olarak belirlenmiştir.

Çalışmanın Amacı

Bu çalışma Handel'in çok bilinen opera eserlerinden birisi olan “Giulio Cesare” isimli operanın içerisinde yer alan “Piangero La Sorte Mia” adlı eserin form ve armonik analizini yaparak, caz standartlarında önemli bir yeri olan caz balat türüne uyarlamaktır. Bir opera eserine caz uyarlama yapışmasının sebebi, Tansever'in (2016) belirttiği üzere caz balat, kişiye belirli kurallar çerçevesi içerisinde dâhi süslemeler aracılığıyla doğaçlama yapma olanağı sağlamaktadır. Ayrıca barok dönem icra anlamında diğer dönemlere göre daha özgürdür. Bu sebeple caz dinleyicisinin batı müziği dönemleri arasından kendisini en yakın hissedeceği dönem muhtemel olarak barok dönem olacaktır. Bu amaçla caz balat uyarlaması için barok dönemden bir eser seçilmiştir.

Çalışmanın Önemi

Batı sanat müziği armonisindeki bir eseri caz armonisi çerçevesinde yenileyip tekrar dinleyiciye sunma fikri Gil Evans, Gunther Schuller, Eric Schaefer, Erik Satie, Jeff Beck gibi bazı müzisyenler tarafından daha önce de yapılmıştır (Akıncı, 2021). Bu çalışmada diğer çalışmalardan farklı olarak vokal bir eseri caz balat türünde düzenlenmiştir. Christina Pluhar-L'arpeggiata 'Handel Goes Wild' (2017) adlı albümünde pek çok barok vokal müziğin düzenlenmesinin yanı sıra 'Piangerò la sorte mia' adlı eserin de bir düzenlemesi mevcuttur. Fakat Caz Balat türünde benzeri bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu çalışma literatürde yer alan başka eser analizine yönelik çalışmalarından farklı olarak Batı Sanat müziği armoni kurallarına uygun olarak bestelenmiş bir eseri, günümüz çağdaş müzik türlerinden birisi olan caz müzik armonisini baz alarak Caz Balat türüne yönelik düzenlemiştir. Çalışma caz literatürüne katkı sağlaması ve bu anlamda yeni bir yaklaşım sergilemesi açısından önem arz etmektedir.

“Piangero la sorte mia” adlı eserin analizinin yapıldığı bu araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli Karasar'a (2010) göre; var olan durumu olduğu şekliyle betimlemek olarak açıklanmaktadır. Dahası araştırma kendi koşullarında olduğu şekliyle ifade edilir (akt. Demirci ve Gökdeniz, 2020). Yöntem olarak ise doküman analizi kullanılmıştır. Belgesel tarama olarak da isimlendirilen yöntem belirli bir amaca yönelik varolan belge ve kayıtların incelenmesidir (Karasar, 2005 akt. Sak vd., 2021). Araştırmada analiz edilecek eser form ve armoni açısından incelenmiştir. Temiz (2006) form analizini, form kalıbının saptanması ve biçim öğelerinin belirlenmesi şeklinde açıklamıştır. Armonik analizi ise genel armonik seyrin belirlenmesi, mikro analiz ve kadansların saptanması şeklinde belirtmektedir.

Araştırmanın ikinci kısmında ise daha öncesinde belirlenen form şeması ve armonik analizden yola çıkılarak elde edilen veriler doğrultusunda eser caz balat standartlarına göre uyarlanmıştır. Burada eserin özgün halindeki armonik yürüyüşlerin caz armonisinde de benzer şekilde korunması göz önünde bulundurulmuştur. Ayrıca bu çalışma yapılırken bir alan uzmanından görüş ve fikir alınmış yapılan armonik analizler araştırmacı ve alan uzmanı ile birlikte fikir alışverişi yapılarak oluşturulmuştur.

Veri Analizi

Giulio Cesare, İngiliz oyun yazarı olarak bilinen William Shakespeare'in 1599'da yazmış olduğu beş perdelik bir trajedidir. Tarihin en bilinen suikastlarından birisi olan, Roma İmparatoru Giulio Cesare'in katilini konu alan bu oyun, Shakespeare'in antik Roma tarihini barındırmakta ve Roma oyunları olarak adlandırılan üç oyunundan ilkinin oluşturmaktadır. Globe Tiyatrosu'nda sahnelenen ilk veya ikinci eser olduğu düşünülen oyun ilk kez 1599'da Shakespeare tarafından sahnelenmiştir. Oyunun aynı isimle bir opera olarak sahnelenmesi ise George Frideric Handel tarafından bestelenmesinden sonra mümkün

olmuştur (Kıstır, 2018). 1724'te kraliyet müzik akademisi için bestelenen üç perdelik İtalyan operası ilk olarak Londra'da seslendirilmiştir. Handel bu operada 1925, 1930 ve 1932 gösterimlerinde küçük değişiklikler yaparak Paris, Hamburg ve Brunswick'te gibi farklı şehirlerde de sahnelemiştir. Castrato Senesino ve Soprano Francesca Cuzzoni tarafından seslendirilen Cesare ve Cleopatra rolleri şarkıcıların yeteneklerini tam olarak sergileyemedikleri düşüncesiyle 19.yy'da belirsizliğe düşmüştür. 1922 yılında Oscar Hager tarafından Göttinger'de yeniden canlandırılan operada erkek castrato rolleri yeniden düzenlenmiştir. Handel'in en popüler operası olduğu düşünülmektedir (Casagrande, t.y.)

Her bölümü Do Majör olan eser Largo-Allegro-Largo olarak üç bölümden oluşmaktadır. Bu bağlamda form şeması üç bölümlü şarkı formu olarak analiz edilmiştir. [A-B-A] Barok dönemde Da capo aria olarak bilinen bu form şeması, İtalyan operaları ve kantatların 17.yy ve 18.yüzyıllarda son derece popüler olan bir müzik biçimidir. B teması genellikle kısa ve A temasına zıt bir tempo ve karakterde bestelenmektedir. (Aria, 2015, 26 Ağustos).

BULGULAR

Tablo 1. Form Şeması.

Form Şeması							
A			B		A		
a=1-16	b=17-32	c=33-47	d=48-60	e=61-69	a=70-85	b=86-101	c=102-116

Form şeması gösterilen eserin öncelikle A temasını incelendiğinde Do Majör tonalitesinde bestelendiği ve üç müzik cümlesinden oluştuğu görülmektedir. İlk cümle olan 'a' cümlesinin bitişinde yarım kadans kullanılarak ilgili tonun dominant derecesinde bir kalış yapılmıştır. İkinci cümle olan 'b' cümlesi ise Do Majör' de minör dominant ile başlatılmış ve yine Majör dominantında yarım kadans ile bitirilmiştir. Son cümle olan 'c' cümlesi ile 6.derece akorunun 7'lisi kullanılarak başlatılmış ve tonik akorunda tam kalışla sona ermiştir.

B teması ise A temasına zıt bir karakterde bestelenmiş ve Do Majör'ün ilgili minör tonalitesinde yani la minör'de yazılmıştır. B temasının ilk cümlesi olan 'd' cümlesinde Tonik-Dominant-Tonik duyurularak tam kadansla cümle başlatılmış ve tam kalış yapılarak tonik akorunda bitirilmiştir. Bu temanın ikinci cümlesi olan 'e' cümlesinde ise la minörün 6.derecesiyle başlatılarak cümle 3.ölçüsünde tonun subdominantına modülasyon yapılmıştır. Mi minör tonalitesine geçiş yaparken modülasyon yapılan tonun dominant dominantı minör halde kullanılmıştır. Gelen bu aradominant sonrasında mi minörün dominantı ve tonik dereceleri duyurularak yeni tonda tam kadans yapılmıştır. Aynı şekilde B temasının son cümlesinin bitişinde de dominant ve tonik kullanılarak tam kalış yapılmıştır.

Eserin üçüncü bölümü ilk bölümün yani A temasının tekrarı olduğundan analizi ayrıca eklenmeye gerek duyulmamıştır. Bir sonraki kısımda bu Barok dönem opera eserinin Caz Balat türüne uyarlanmasından bahsedilecektir.

Piangerò la sorte mia.

Arie Antiche.

Dell'opera Giulio Cesare in Egitto (1724)

High voices

Nicola Francesco Haym (1678 - 1729)

after Giacomo Francesco Bussani, 1640 -1680)

A

Georg Friderich Haendel (1685-1759)

Alessandro Parisotti (1853-1913)

Do Majör

a

LARGO $\text{♩} = 58$

CANTO

Pian - ge - rò pian - ge - rò la sor - te mi - a,

I V6 VI7 V-2 I6 V2 -V I

7

si cru - de - le e tan - to ri - a, fin - ché vi - ta in pet - to a -

V6 VI V I6 IV V5/6 I V6 I V/V V V/V

15

vrò. Pian - ge - rò, pian ge - rò la sor - te mi - a, si cru -

VI V6 v6 VI V - 7 I IV/V2 VI VI/V6 V

24

de - le e tan - to ri - a, pian - ge - rò la sor - te mi - a, si cru de - le e tan - to

II6 I VI/V7 VI V7 IV V2 I VI7

Commons copyright waiver (CC0 1.0 Universal)

Şekil 1. A Teması Form ve Armonik Analizi (a-b)

2 **c**

31 *dim.* *mf* *p*

ri - a fin-chè vi - ta in pet - to a - vrò fin-chè vi - ta,

V I V6 VI7 V VI IV V I IV I6 IV

39 *riten.*

fin-chè vi - ta in pet - to a vrò.

I IV V7 I V6 I V-7 I

Şekil 2. A Teması Form ve Armonik Analizi (c).

la minör **B**

ALLEGRO $\text{♩} = 104$ **d**

48 *con furore concentrato*

Ma poi mor - ta d'o - gni in - tor - no il ti - ran - no

I V5/6 I V I6 IV

51

e not - te e gior - no fat - to spet - tro

III/V6 III VI II7

Şekil 3. B Teması Form ve Armonik Analizi (d).

3

53 a - gi - te - rò *p* *battute*

55 a - gi - te - rò fat - to

57 spet - tro, fat - to spet - tro a -

59 *tr* *mf* gi - te - rò,

61 *e* V I VI I6 IV I4/6 IV6 I6 IV I4/6 VI II I4/6 V I VII/V6 VII

Commons copyright waiver (CC0 1.0 Universal)

Şekil 4. B Teması Form ve Armonik Analizi (d-e).

4
63
il ti-ran - no e not - te e gior - no
I mi minör: V/v V I
65
fat - to spet - tro a - gi - te - rò
I6 IV con tutta forza I4/6 V6 I lunga
67
fat - to spet - tro a - gi - te - rò
I6 V2 I6 V4/6 I6 I V2 I4/6 V6 I
♩ = 58

Şekil 5. B Teması Form ve Armonik Analizi (c).

Piangero la sorte mia eserinin özgün armonisinden yola çıkılarak caz armonisine uyarlanırken caz balat türünün özellikleri göz önünde bulundurulmuştur. Bu bağlamda kadanslara ve vokal geleneğindeki icra tekniklerden biri olan nefes yerlerine dikkat edilmiştir.

PIANGERO LA SORTE MIA
A RUBATO
Cmaj7 C#o7 Dm7 G7
5 Bm7(b9) E7(b9) Am Am(maj7) Am Am6
9 Dm7(9b11) G7(9b9) Cmaj7(9b11) D#maj7
13 D7 Gmaj7 Em7 Am7 D7
17 Gm7

Şekil 6. Caz Balat Uyarlaması A Teması (a).

İlk bölüm 'A' teması ve 'a' cümlesinde; ikinci ölçünün üçüncü ölçüye bağlanması için bağlayıcı eksiltilmiş akor kullanılmıştır. Üçüncü ve dördüncü ölçülerde II-7 / V7 kadansı kullanılmıştır fakat bu kadans beşinci ölçüde VII-7b5 akoruna çözümlenerek kırılmıştır. Yedinci ve sekizinci ölçüler boyunca Line Clichés kullanılmıştır. Dokuzuncu ölçüde D-7(11) akoru melodide yer alan gerilim seslerinin akorun içerisinde bulunma mecburiyetinde olmadığından tercih edilmiştir. Dolayısıyla gerilim sesi için akora (11) ekleyerek ulaşmak mümkündür. Aynı durum onuncu ölçüde de mevcuttur. Melodinin la sesine ulaşabilmek adına akorun yanına (9) yazarak gerilim sağlanmıştır. On birinci ölçüde de benzer olarak Cmaj7(#11) akoruna yer verilmiştir. On ikinci ölçüde frigen modundan ödünç alınmış bir modal değişim akoru kullanılmıştır. On üçüncü ölçüde bir modülasyon yapılmıştır. Bu sebeple bir sonraki akor olan Gmaj7 akoru Imaj7 olarak ifade edilmiştir. On yedinci ölçü için ise bir modal değişim akoru olan G-7 akoru tercih edilmiştir.

Şekil 7. Caz Balat Uyarlaması A Teması (b).

'A' teması 'b' cümlesinde ise; eserin on yedinci ölçüsünde yer alan sol notasından kaynaklı sus(4) akoru kullanılmış ve G7 akoruna çözülmüştür. G7 akoru da aynı şekilde kendinden sonra gelen Cmaj7 akoruna giderek çözüme ulaşmıştır. Yirminci ölçüde vokal partisinde mi notası olmasına rağmen Cmaj7 akoru kullanılması caz armonisine özgü bir durumdur. Cazda genellikle melodi akorun birinci veya beşinci notasında değil üçüncü veya yedinci notasındadır. Yirmi üçüncü ölçüde ise ezginin do sesi barındırmasından dolayı E7(b13) akoru kullanılmıştır. Bir sonraki ölçüdeki ezgi re sesini içerdiğinden sonraki akor A-11 akoruna çözülmüştür. Yirmi yedi ve yirmi sekizinci ölçülerde, cazda sıkça kullanılan slash akorlar tercih edilmiştir ve yirmi sekizinci ölçüye ait olan E akoruna çözümlenmiştir. Yirmi dokuzuncu ölçü la majör olarak bırakılmıştır. Otuzuncu ölçüde ise modülasyon yapılarak sol majör tonundan fa majör ün dominant akoruna geçilmiştir.

The musical score is written in treble clef with a 4/4 time signature. It begins with a key signature of one flat (B-flat) and a tempo/style marking of 'SWING'. The first staff shows a B-flat major chord (Fmaj7) and a swing rhythm. The second staff starts with a B-flat major chord (Fmaj7) and a swing rhythm. The third staff has a key signature change to B-flat major and a swing rhythm. The fourth staff has a key signature change to B-flat major and a swing rhythm. The fifth staff has a key signature change to B-flat major and a swing rhythm. The sixth staff has a key signature change to B-flat major and a swing rhythm.

Şekil 8. Caz Balat Uyarlaması B Teması (d-e).

'B' teması 'd' cümlesinin ilk cümlesi olan kırk sekizinci ölçüde Fmaj7 akoru kullanılmış. Aynı ölçünün 3.vuruşunda vokal partisindeki fa notası sebebiyle bir ara dominant akoru E7(b9) kullanılmıştır. Kırk dokuzuncu ölçüde, cazda oldukça sık kullanılan II-V-I kadansına yer verilmiştir. Elli birinci ölçünün 3.vuruşunda ise bir modal değişim akoru olarak #IV-7b5 kullanılmıştır. 'B' teması 'e' cümlesinde ise altmış dördüncü ölçüde Fmaj7 akoru tercih edilmiştir. Bunun sebebi caz armonisinde modal değişim akorlarının bir Maj7 akoruna geri dönmesi gerekliliğidir. Aynı ölçünün 3.vuruşunda ise yine bir modal değişim akoru olan Ebmaj7 kullanılarak bitirilmiştir.

TARTIŞMA / SONUÇ / ÖNERİ

İki aşamada gerçekleştirilen çalışmasının ilk aşamasında William Shakespeare'in yazdığı, Roma imparatoru Cesare'ı konu alan tiyatro oyununu operaya uyarlayan Handel'in bestelediği ve operada yer alan eserlerden birisi olan Paingero la sorte mia isimli eserin form ve armonik analizine yer verilmiştir. Bunun sonucunda Barok dönemde yaygın olarak kullanılan De capo aria formu yani A-B-A olmak üzere üç bölümlü şarkı formunda bestelendiği tespit edilmiştir. Armonik olarak eserin A temasının Majör bir karakterde, B temasının ise ilgili minöründe başlayarak temanın sonlarına doğru ilgili minörün subdominant tonalitesine modülasyon yapıldığı gözlemlenmiştir. Bunun yanı sıra ara dominantlar, yedililer sıklıkla kullanılmış ve cümle sonlarında yarım ve tam kadanslara yer verildiği görülmüştür.

İkinci aşamada ise eser caz müzik standartlarına göre uyarlanmıştır. Burada uyarlanacak tür, caz müziğin Batı Sanat müziği armonisinin katı kuralları dışında kalarak kendi türleri arasında da yoruma ve

doğaçlamaya daha özgür bir yaklaşım sunan Caz balat olarak belirlenmiştir. Eserin özgün halindeki kadanslar ve cümle kalışları dikkate alınarak bu kalışlara denk gelen ölçülerde yer alan akor bağlantıları yedili olarak kullanılmıştır. Arada kalan kısımlar ise araştırmacının özgür yorumu ve doğaçlamasına bırakıldığı caz balat türünde armonizelendirilmiştir. Ana melodiye yönelik herhangi bir değişiklik yapılmamıştır sadece piyano eşliğine yönelik bir düzenleme yer almaktadır. Caz müzikte eşlik, ana melodinin yazılmış olduğu dizeğın üzerinde belirtilen akor şifreleri referans alınarak yapılan doğaçlamalar sonucunda ortaya çıkar. Bu sebeple piyano eşliğinin Batı Sanat Müziğinde olduğu gibi notalarla gösterilmesi beklenmemelidir. Bu durum caz ve doğaçlama düşüncesiyle çelişmektedir. Sonuç olarak eserin özgün haline kıyasla, kadans kalışlarında benzer yapıların kullanılması dışında, caz armonisinin kendine özgü (örneğin suspended akorlar gibi) kuralları kullanılmıştır. Eser caz balat türünde armonize yapılarak Batı Sanat Müziği vokal eseri olan aria türüne farklı bir bakış açısı, farklı şekilde seslendirme ve dinleyicide farklı bir duyuş oluşturabilir.

Analizi yapılan ve farklı bir müzik türüne uyarlanan bu eserin caz konservatuvarı ve benzeri müzik okullarında öğretim materyali olarak kullanılması ve farklı araştırmacılar tarafından benzer çalışmalar yapılarak caz müzik literatürüne katkı sağlanması önerilmektedir.

TEŞEKKÜR

Eserin caz standartlarına uyarlanması anlamında caz armonisi konusunda engin bilgilerini esirgemeyen öğretim görevlisi İbrahim Şevket AKINCI'ya içtenlikle teşekkür ederiz.

Yazar Katkıları

Sirel TUNAY: Konunun belirlenmesi, literatür çalışması, makalenin yazımı, analiz ve değerlendirme, son kontrol. **Dilara ÖZMEN:** Konunun belirlenmesi, literatür çalışması, makalenin yazımı, analiz ve değerlendirme, son kontrol

Finansal destek beyanı: Yazarlar bu çalışma için finansal destek beyan etmemiştir.

Çıkar çatışması: Yazarlar arasında çıkar çatışması bulunmamaktadır.

KAYNAKÇA

- Akıncı, Ş. (2021). *Öteki Caz*. İstanbul: Pan Yayıncılık.
- Altar C. M. (1993). *Opera Tarihi*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınevi.
- Anderson, I. (2007). *This is Our Music: Free Jazz, the Sixties, and American Culture*. Philadelphia: University of Pennsylvania.
- Aria. (2015, Ağustos 26). Encyclopedia Britannica. Erişim adresi: <https://www.britannica.com/art/aria-solo-song>
- Ashley, R. (2002). Do[n't] Change a Hair for Me: The Art of Jazz Rubato. *An Interdisciplinary Journal*, 19(3), 311-332. <https://www.jstor.org/stable/10.1525/mp.2002.19.3.311>
- Aydın, E. & Sam, R. (2018). Adorno'nun Caz Müziği Kuramına Güncel Bir Bakış: New York Jazz Masters Workshop Uygulaması. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 18(2), 161-172. DOI: 10.18037/ausbd.552439
- Blues. BLUES | Cambridge İngilizce Sözlüğü'ndeki anlamı. (n.d.). Erişim adresi: <https://dictionary.cambridge.org/tr/s%C3%B6zl%C3%BCk/ingilizce/blues>
- Big Band Music. Encyclopædia Britannica (n.d.). Erişim adresi: <https://kids.britannica.com/students/article/big-band-music/317483>
- Dixieland. (2020, Ağustos 27). Encyclopedia Britannica. Erişim adresi: <https://www.britannica.com/art/Dixieland>
- Cangal, N. (2011). *Müzik Formları* (4.bs.). Ankara: Arkadaş Yayınevi.
- Casagrande, L. (n.d.). Arleen auger – "piangerò la sorte mia" – "Giulio Cesare in Egitto" – G. F. händel (London – 1724). Erişim adresi: <http://www.luca-casagrande.com/blog/arleen-auger-piangero-la-sorte-mia-giulio-cesare-in-egitto-g-f-handel-london-1724/>
- Çankaya, M. I. C. (2009). An analysis of Bill Evans' approach to playing the melody of selected jazz balats. Available from ProQuest Dissertations & Theses Global. <http://search.proquest.com/dissertations-theses/analysis-bill-evans-approach-playing-melody/docview/305086025/se-2>
- Delikara, A. (2010). *George Friedric Handel Op.1. Keman Sonatları'nın teknik ve müziksel analizi* (Yayımlanmamış doktora tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Demirci, C. & Gökdeniz, M. (2020). Teog sınavı İngilizce sorularının İngilizce öğretim programına uygunluğu ve yenilenmiş bloom taksonomisine göre sınıflandırılması. *Education Sciences*, 15(1), 1-10. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/pub/nwsaedu/issue/52193/595907>
- Deveaux, S. (1991). Constructing the jazz tradition: Jazz historiography. *Black American Literature Forum*, 25(3), 525–560. <https://doi.org/10.2307/3041812>
- Duru, D. (2006). *Opera ve popüler kültür ilişkisi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Fellezs, K. (2011). *Birds of fire: Jazz, rock, funk and the creation of fusion*. Durham and London: Duke University Press.
- Fernandez, R. (2014, Ekim 4). Latin jazz. Encyclopedia Britannica. <https://www.britannica.com/art/Latin-jazz>
- Güleç, İ. Ş. (2013). *George Friedrich Handel'in HWV 432 numaralı VII. klavsen süiti'nin David Russell'in gitar uyarlaması ile karşılaştırmalı incelemesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

- History of Ragtime. [Web.] Retrieved from the Library of Congress, <https://www.loc.gov/item/ihas.200035811/>.
- Kıstır, E.G. (2018). *Operada kadın yorumcular tarafından oynanan erkek rolleri* (Yayımlanmamış sanatta yeterlilik tezi). İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Koçkar, A. A. (2017). Cool jazz ve chet baker. [PDF Belgesi] Erişim adresi: https://www.academia.edu/37552347/_Cool_Caz_ve_Chet_Baker_A_Abrek_KO%C3%87K_AR_2018
- Larroque, P. P. (2021). *English Rhythm and Blues: Where Language and Music Come Together*. London: Routledge.
- Mimaroğlu, İ. (2013). *Caz Sanatı*. İstanbul: Pan Yayıncılık.
- Opera Summary. (2011, Şubat 21). Encyclopedia Britannica. Erişim adresi: <https://www.britannica.com/summary/opera-music>
- Öner, E. (2020). *Romantik dönem: devrimler çağı ve opera* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Başkent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Pressing, J. (2002). Free jazz and the avant-garde. *The Cambridge companion to jazz*, 202-216.
- Ragtime. RAGTIME | Cambridge İngilizce Sözlüğü'ndeki anlamı. (n.d.). Erişim adresi: <https://dictionary.cambridge.org/tr/s%C3%B6zl%C3%BCk/ingilizce/ragtime>
- Sak, R., Şahin Sak, İ. T., Öneren Şendil, Ç., & Nas, E. (2021). Bir araştırma yöntemi olarak doküman analizi. *Kocaeli Üniversitesi Eğitim Dergisi*, 4(1), 227-250. <http://doi.org/10.33400/kuje.843306>
- Şenergin, B. (2019). *19. yüzyıl enstrümantal baladlarının Chopin'in dört baladının analizi ışığında bir müzikal form ve tür olarak incelenmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). İstanbul Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Tansever, P. L. (2016). *Uygulamalı Caz Dersi* [Ders Notu]
- Taruskin, R. (2006). *Music in the Nineteenth Century: The Oxford History of Western Music*. Oxford: Oxford University Press.
- Temiz, E. (2006). Panofka 24 Vocalizzi etüt kitabında yer alan 2 no'lu etüt analizi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 4(4), 397-409. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/pub/tebd/issue/26118/275149>
- Uysal Parlak, A. (2014). *George Frideric Handel'in klavye için sekiz büyük süiti* (Sanatta Yeterlik Eseri Çalışması Raporu), Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, Ankara.
- Washburne, C. (2001). Latin Jazz: The Other Jazz. *Current Musicology*, (71-73). <https://doi.org/10.7916/cm.v0i71-73.4881>
- Wayne, M. (2020). Ragtime country: Rhythmically recovering country's black heritage. *Journal of Popular Music Studies*, 32(2), 50--62. <https://doi.org/10.1525/jpms.2020.32.2.50>
- Yıldız, K. (2018). *Caz tarihinde önemli kontrbasçılar* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, İstanbul.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction: This study is to adapt it to the jazz ballad genre, which has an important place in jazz standards, by analyzing the form and harmonic of Piangero La Sorte Mia, which is included in one of Handel's well-known opera works, Giulio Cesare. The reason why the Jazz ballad type was chosen here is that it provides the opportunity to improvise and it is more free for the baroque period performer compared to other periods. The arrangement of a piece in Western classical music harmony for jazz harmony is often chosen among instrumental works. This work, unlike the others, will be arranged through a vocal piece. The study is important in terms of contributing to the jazz literature and presenting a new approach in this sense.

Since the study will deal with the adaptation of Paingero la sorte mia to jazz ballet standards, the main problem has been determined as "What are the form and harmonic structures used in the piece and how can it be adapted to jazz ballet standards?"

Materials and Methods: In this study, in which the analysis of the work called Piangero la sorte mia was made, the scanning model, which is one of the qualitative research methods, was used. The work to be analyzed in the research was examined in terms of form and harmony. In the second part of the research, the piece was adapted according to jazz ballad standards in line with the data obtained from the previously determined form scheme and harmonic analysis. Here, the harmonic structure in the original form of the work were considered to be preserved in a similar way in jazz harmony.

Findings: In the first stage of the findings, the form and harmonic structure of the work were analyzed. The aria, each part of which is in C Major, consists of three parts as Largo-Allegro-Largo. In this context, the form scheme was analyzed as a three-part song form. [A-B-A] When the theme A is examined, it is seen that it is composed in C Major tonality and consists of three musical sentences. At the end of the first sentence, 'a', stay was made in the dominant degree of the relevant tone by using half cadence. The second sentence, 'b', started with a minor dominant in C Major and ended with a half cadence in a Major dominant. It started with the last sentence, the 'c' sentence, using the 7th of the 6th degree chord and ended with a full stay in the tonic chord. The B theme, on the other hand, was composed in a character opposite to the A theme and was written in the corresponding minor tonality of C Major, that is, in a minor. In the 'd' sentence, which is the first sentence of the B theme, the sentence is started with full cadence by announcing Tonic-Dominant-Tonic and finished in the tonic chord by making a full stay. In the second sentence of this theme, the 'e' sentence, it was started with the 6th degree of a minor and modulation was made to the subdominant of the tone in the third measure of the sentence. When switching to E minor tonality, the dominant dominant of the modulated tone is used in minor form. After this intermediate dominance, the dominant and tonic degrees of the E minor were announced, and a full cadence was made in the new tone. Likewise, at the end of the last sentence of the B theme, a full stay was made by using the dominant and tonic. Since the third part of the work is a repetition of the first part, the theme A, it was not necessary to add its analysis separately. The characteristics of the jazz ballad genre were taken into consideration while adapting the piece to jazz harmony based on its original harmony. In this context, attention was paid to cadences and breathing places, which is one of the performance techniques in the vocal tradition. In the first sentence of section A, mostly 7th chords, Line Clishés, modal change chords are included. In the second sentence, 11, 13 and slash chords are used. In the B section, there are 7th, 9th and pattern change chords preferred as well as full cadences.

Discussion, Conclusion and Suggestions: As a result, no changes were made to the main melody in the piece, which was adapted to jazz harmony. There is an arrangement for piano accompaniment only. It is suggested that this work, which has been analyzed and adapted to a different music genre, should be used as a teaching material in jazz conservatory and similar music schools and to contribute to the jazz music literature by making similar studies by different researchers.